

اولین شعر

از زندگی مرحوم علامه امینی نقل شده است^۱ که:

اولین شعر که آموختند شعری بود که پدر یادشان داده بود و آن شعر همان اشعاری بود که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام آن را در وصف خود و در جواب معاویه بن ابی سفیان علیهمما لعنه الله سروده بودند.

خانواده‌ای که اولین شعر را به فرزنش، در مدح مولا علی می‌آموزد، نتیجه‌ای چون امینی را انتظار می‌رود ...

آن شعر این گونه است :

وَ حَمْزَةُ سِيِّدُ الشُّهَدَاءِ عَمِّي
يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ ابْنُ عَمِّي
مَنْوَطٌ لَحْمُهَا بِدَمِيْ وَ لَحْمِي
فَأَنْكُمْ لَهُ سَهْمٌ كَسَهْمِي
عَالَمٌ مَا كَانَ مِنْ فَهْمِيْ وَ عِلْمِي
رَسُولُ اللَّهِ يَوْمَ غَدِيرِ خَمْ
لِمَنْ يَلْقَى إِلَهٌ غَدَّاً بِظُلْمِي

مُحَمَّدُ النَّبِيُّ أخِي وَ صَنَوِي
وَ جَعْفَرٌ الَّذِي يَضْحَى وَ يَمْسِي
وَ بِنْتُ مُحَمَّدٍ سَكَنَى وَ عِرْسَى
وَ سِبِطَا أَحْمَدٍ وَ لَدَائِيْ مِنْهَا
سَبَقَتُكُمْ فِي الإِسْلَامِ طَرَا
فَأُوجِبَ لِي وَلَيَتُهُ عَلَيْكُمْ
فَوَيْلٌ ثُمَّ وَيْلٌ ثُمَّ وَيْلٌ